

“Ở Việt Nam, Mọi Thứ Đều Giả, Chỉ Có Nói Dối Là Thật”.

“Tình trạng giả dối ở Việt Nam lan tỏa từ A đến Z. Trong bản chất, xã hội Việt Nam có SỰ GIẢ DỐI, ÍCH KỶ, VÔ CẢM VÀ TÀN NHÃN. Đó là những biểu hiện văn hóa Việt Nam hiện nay.

Nói dối là nói điều không thật: Bịa đặt, phao truyền, xuyên tạc, để nói xấu, vu khống, chụp mũ, bôi bẩn - hoặc tráo trở, đổi trắng thay đen, “nhỏ rồi liếm” là thủ đoạn trong đấu trường chính trị hoặc của kẻ phản phúc, của phường vô ơn, ăn cháo đá bát, có thể xảy ra trong bất cứ xã hội nào trên thế giới. Tuy nhiên - trong xã hội Việt Nam hiện nay, điều này trở thành một căn bệnh trầm kha, lan tràn khắp nước, khắp mọi lãnh vực, mọi cơ quan, mọi lứa tuổi. Bệnh dối trá đang hoành hành thống trị cả nước ta...

Hai mươi năm (1954-75) miền Bắc sống dưới chế độ hoàn toàn bưng bít, nhà cầm quyền CS thường phịa ra những chuyện hoang đường như chuyện “miền Nam nghèo khổ không có chén ăn cơm”, “xe tăng địch làm bằng giấy”, “cháu ngoan bác Hồ dùng súng trường, một mình bắn hạ 6 tàu bay “con ma” của địch” v.v... để giáo dục nhồi nhét vào đầu trẻ con và tuyên truyền trong quần chúng... Trẻ con in trong trí. Người lớn tin bằng lời.

Bởi vì - “nói dối, nói dối mãi, người ta sẽ tin”. Câu chuyện Tăng Sâm giết người trong sách QVGKT là một bằng chứng: Lần thứ nhất có người nói Tăng Sâm giết người. Mạnh mẫu không tin. Lần thứ 2, không tin. Lần 3, bà mẹ Tăng Sâm hoảng hồn bỏ chạy... Adolf Hitler áp dụng những phương pháp trị dân trong quyển “Mein Kampf” (Mon combat) - do chính ông là tác giả: “Nói dối nhỏ, người ta không tin - nói dối lớn, nói mãi, người ta sẽ tin”.

Nói dối, gian trá, lừa dối đã được các chế độ CS thế giới nghiên cứu đến mức tinh vi... được nâng lên hàng sách lược trị dân. Ông Hà nhân Văn - một nhân sĩ tại hải ngoại nhận xét về sự nói dối của chế độ CS:

“Nói láo không ngưng miệng, không biết hổ thẹn, không biết liêm sỉ... Nói láo như là 1 phản ứng của con chó Pavlov, để ngụy tạo sự “tự nguyện” là sở trường. Nhưng khi bị lật tẩy, thực tế được phơi bày thì phải sử dụng phương án 2 là bạo lực. Bỏ sở trường, dùng sở đoán”.

Vua nói dối, quan nói dối - dân cũng phải nói dối - nói dối từ trên xuống dưới - nói dối ở mọi cấp, mọi ngành - nói dối trong học đường, ngoài xã hội, trong sự đối xử với nhau. Nói dối để làm ăn, để giao dịch - để thăng quan tiến chức, cả đến trong sự đối xử nhau trong cuộc sống hằng ngày. Trong một xã hội, mọi người đều nói dối, mà mình ngay thật, thì thật khó sống? Rốt cuộc người ngay thật nhất cũng phải nói dối - nói dối để sống còn. Về chuyện này, ông Khổng có nói một câu nói rất hay: “Ở chung với người bất lương thì như đi vào chợ cá ươn, lâu mà chẳng biết hôi tanh vì mình đã hóa hôi tanh rồi vậy”. Sống trong một xã hội nói dối, lâu ngày mình cũng thành người nói dối mà không biết, vì mình đã hóa người nói dối rồi!

Xã hội Việt Nam bây giờ - “giả dối lên ngôi, đạo đức suy đồi” - đến ông Bộ Trưởng Giáo dục Nguyễn thiện Nhân cũng phải lên tiếng công nhận “Đạo đức trong gia đình Việt Nam đồng nghĩa với sự dối trá”. Thầy dối trá thầy, trò dối trá trò - quản lý giáo dục báo cáo láo, nạn mua bằng bán bằng, bán đề thi, mua quan bán tước hiện đang là một đại họa cho nền giáo dục Việt Nam. Thậm chí đến trong gia đình cha con, chồng vợ cũng dối nhau, vì không tin nhau, nói dối như là một phản ứng của con chó Pavlov. Việc chính trị hóa nền giáo dục đã tạo cơ sở cho sự **Dối Trá** đang làm bá chủ đất nước. Xin hãy nghe những nhà trí thức, nhà văn, nhà báo, bloggers, diễn đàn trên mạng trong nước lẫn ngoài nước, các đài quốc tế RFA, RFI, BBC...

Nói láo từ A tới Z:

Hầu hết những trí thức, nhà văn, nhà giáo có lương tâm, những ai còn nghĩ đến tiền đồ Tổ Quốc Việt Nam, đều lên tiếng về một xã hội dối trá đến cùng cực: Giả dối từ A đến Z: Ông giáo sư Trần kính Nghị từ Hà nội mỉa mai: “Ở Việt Nam, Mọi Thứ Đều Giả, Chỉ Có Nói Dối Là Thật”. Một giáo sư khác từ Huế - ông Hà văn

Thịnh, nói: “Tình trạng giả dối ở Việt Nam lan tỏa từ A đến Z. Trong bản chất, xã hội Việt Nam có **Sự Giả Dối, Ích Kỷ, Vô Cảm Và Tàn Nhẫn**. Đó là những biểu hiện văn hóa Việt Nam hiện nay. Người ta giả dối từ A đến Z, từ trên xuống dưới, ai muốn làm gì thì làm, ai muốn lừa sao thì lừa, muốn tự tung, tự tác hay ăn cướp thế nào đó vẫn được”

Căn bệnh trầm kha:

Nói dối đã trở thành Căn Bệnh Trầm Kha. Nhà văn Nguyễn Ngọc không giấu được sự cảm xúc của mình: “Một trạng thái chán chường sâu sắc và mệnh mông về đạo đức xâm chiếm mọi người. Tâm trạng chán chường trước sự sa sút về đạo đức phát sinh từ một căn bệnh cứ vây kín quanh mình, va vào đâu cũng gặp, dưới mọi kiểu, trắng trợn hay tinh vi - Đó Là Sự Giả Dối”. Tôi cho rằng căn bệnh nặng nhứt, chí tử nhất, toàn diện nhứt của xã hội ta là **Bệnh Giả Dối**”.

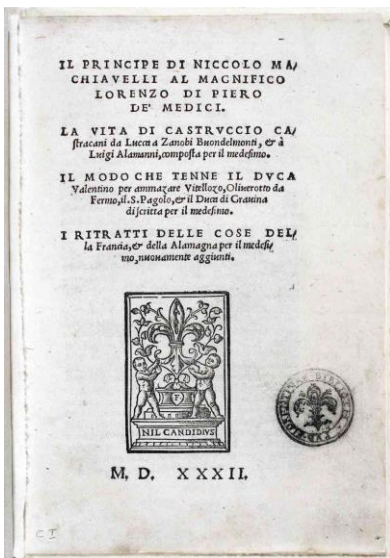
Trong một tham luận nổi tiếng của nhà văn Trần mạnh Hảo đọc tại Đại hội nhà văn lần thứ XIII - ông nói rằng: “Ông cha chúng ta đã đánh thắng giặc Hán, Đường, Tống, Minh, Thanh, để bảo vệ đất nước. Tất cả các thứ giặc kể trên cộng lại cũng không ghê gớm bằng **giặc Nói Dối** đang tàn phá Tổ Quốc, giống nòi ta.”.

Nhiều đảng viên, tuổi đảng cao hơn tuổi hai cuộc chiến tranh tại Việt Nam, đặc biệt là ông Nguyễn Khải, cuối đời rất đau xót mà phải lên tiếng về sự dối trá toàn diện của xã hội Việt Nam trong quyển sách “Đi tìm cái tôi đã mất”: “*Nói dối hiển nhiên không cần che đậy (bỏ một đoạn)... Nói dối lem lém, nói dối li lợm nói không biết xấu hổ, không biết run sợ vì không có ai hỏi lại.*”(Nguyễn Khải - Đi tìm cái tôi đã mất)

Tướng Trần Độ cũng nhận xét về xã hội Việt Nam hiện nay: “*Đặc điểm bao trùm chế độ chính trị xã hội hiện nay là NÓI LÁO - nói một đằng làm một nẻo. Lãnh đạo lừa dối, Đảng lừa dối, cán bộ lừa dối, làm ăn giả dối, giáo dục giả dối, đến gia đình cũng lừa dối nhau*”(Trần Độ - Nhật Ký Rừng Rắn)

Tại sao?

Tất nhiên - phải do nhiều nguyên nhân đến từ nhiều phía: Theo nhận xét của tác giả Đại Nghĩa (Danlambao): “*Do chính Hồ chí Minh mang con vi trùng bệnh hoạn từ chủ nghĩa CS quốc tế về truyền bá trong đất nước ta*”. Và do sách lược của Đảng Cộng sản (ban Tuyên giáo Trung Ương) chủ trương: *Kiểm soát toàn bộ đời sống tinh thần của nhân dân bằng một bộ máy tuyên truyền tinh vi có hệ thống - biến thái nhân dân thành con người XHCN, viết lại lịch sử bằng sử quan CS, hủy diệt đạo đức truyền thống của Tổ tiên và thay thế bằng văn hóa duy vật, tôn sùng lãnh tụ, vinh danh “anh hùng lao động”, đề cao “đạo đức Cách Mạng”, “yêu nước là yêu Xã hội chủ nghĩa, yêu nước là yêu đảng”, tẩy não, cải tạo mọi tầng lớp nhân dân.* Để thực hiện chánh sách trên - bộ máy tuyên truyền phải sử dụng vũ khí NÓI DỐI, bóp méo lịch sử để nhào nặn ra con người XHCN. Thực trạng xã hội hiện nay là đạo đức truyền thống gần như bị hủy diệt. Cảnh nhiều nhường hỗn loạn, đạo đức suy đồi là kết quả của sách lược hủy diệt văn hóa cũ của chế độ CS. Ngoài ra - để củng cố bộ máy độc tài, trị dân có sách lược, các lãnh tụ CS thế giới đều nằm lòng tư tưởng của 2 tác phẩm nổi tiếng sau đây:

1.- “The prince” của NICCOLO MACHIAVELLI, xuất bản năm 1613, Machiavelli viết: “*Vi con người vô ơn hay thay đổi, phản phúc khi có quyền lợi, hèn nhát và tham lam, nên tạo sự sợ hãi thì an toàn hơn là tạo sự yên thương*”. Theo tác giả, phép trị dân không thể dùng tình thương để cảm hóa vì con người thường vô ơn và hay phản phúc, nên phải dùng bạo lực sắt máu cho dân sợ hãi mà phục tùng. Bạo lực phải đi đôi với nói dối. Nói dối phải đi kèm với sự bưng bít và bạo lực. Nói dối không đi kèm với 2 điều kiện này thì nói dối dễ bị khám phá, bị lật tẩy - và vô hiệu. Bạo lực mà không nói dối thì chỉ là bạo lực của chế độ độc tài phong kiến, dễ bị lật đổ. Muốn cho dân tin thì phải nói dối. Và “*Phải làm cho dân vừa yêu, vừa sợ. Nếu không thể làm cho*

dân yêu mến thì cũng phải tuyệt đối duy trì nỗi sợ hãi, để họ không bao giờ có ý nổi loạn. Đảng ta luôn luôn biến động thay đổi không ngừng, biết bù đắp khiếm khuyết, che dấu yếu điểm, phô trương sức mạnh và vô cùng linh động làm lan tỏa chân rét đến mọi ngõ ngách của xã hội, kiểm soát cái dạ dày lẫn linh hồn của nhân dân”.(Bài nói chuyện trong buổi họp kiều vận của một cán bộ cao cấp tại hải ngoại). Nguồn: Việtland.

2.- “Mein Kampf” (Mon combat) xuất bản ngày 18-Juillet 1925 tại Đức và 1934 - do dịch giả André Calmettes, nhà xuất bản Les Nouvelles Editions Latines Paris, ấn hành 1934. Sách được dịch ra 16 thứ tiếng và bán được từ 1924 đến 2008 là 80.000.000 quyển. (Nguồn: Wikipedia). Theo đó - Hitler sử dụng những phương pháp tẩy não con người, để bắt con người phải phục tùng tuyệt đối. Một phương pháp đặc biệt trong sách lược trị dân là Nói Dối: **“Cứ nói dối, nói dối mãi, người ta sẽ tin”**.

Vì muốn nắm quyền lực lâu dài, 2 tác phẩm trên đây chắc chắn là sách gối đầu giường của các lãnh tụ CS thế giới. Ngoài ra - các nhân vật lịch sử nổi tiếng độc tài như Napoleon đệ nhứt, tàn bạo như Tần thủy Hoàng, tài ba như Ngô Khởi, Quản Trọng và ghê gớm như Vệ Ưởng - một kỳ tài, tác giả của “Ngũ gia liên bảo” và hình luật tố cáo nhau vô cùng tàn khốc đời chiến quốc - chắc chắn sẽ được Mao trạch Đông nghiên cứu rút tỉa những phương sách và kinh nghiệm trị dân bằng bạo lực và nói dối. Nhìn lại các chế độ CS Liên Xô, Nam Tư, Đông Âu, Trung Quốc, Bắc Hàn v.v... sách lược trị dân đều là **Nói Dối Và Bạo Lực**. Đảng CS Việt Nam không là một ngoại lệ, cũng rập khuôn CS Trung Quốc và Liên Xô. Chính Tổng bí Thư M. Gorbachev xác nhận: *“Tôi đã bỏ nửa cuộc đời đi theo lý tưởng CS, nhưng hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng CS chỉ biết nói dối và truyền truyền”*. Còn ai biết rõ Cộng sản hơn ông Trùm Cộng Sản Liên Xô?

Đạo đức suy đồi, Văn hóa xuống cấp...

Đạo đức xuống dốc thê thảm chìm xã hội trong sự hỗn loạn, trong tệ trạng chưa từng thấy. Nhan nhãn hằng ngày trên mặt báo “lề đảng”, “lề dân”, các diễn đàn trên mạng, các bài phóng sự từ trong nước gửi ra, hình ảnh xác thực trong you tube, các bài của các người về nước chứng kiến tại chỗ.

Bộ mặt xã hội Việt Nam:

Tại Việt Nam hiện nay, ngày nào cũng cướp, cũng giết, cũng có những tội phạm xã hội khủng khiếp. Nó lan tràn khắp nước, không còn là một hiện tượng riêng lẻ mà toàn bộ hệ thống xã hội. Những vụ chặt tay cướp xe, đâm người cướp của giữa đường phố, xông vào tiệm vàng cướp giựt, xông vào nhà bắt trói gia chủ cướp của giữa ban ngày, thậm chí trộm một lúc 11 xe gắn máy tại một chung cư... (Văn Quang - Thời Báo) Nạn gã gã phụ nữ, trẻ em vị thành niên bán vào các đồng mả dân ở Kampuchia, Ma cau... Nạn buôn phụ nữ, bắt cóc trần truồng cho mấy thằng Đại Hàn, Trung Quốc, Đài Loan ngắm nhìn sờ mó để tuyển chọn.. Phụ nữ Việt bị để trong lồng kiến bán đấu giá tại Mã Lai, trên bích chương bán công khai tại Đại Hàn. Đó là một quốc nhục chưa từng thấy. Nhân phẩm người phụ nữ Việt xuống cấp như một món hàng bày bán ngoài chợ... Những sự thật sờ sờ ra đó - ngày nay không còn ai nghi ngờ gì nữa.

Ở học đường, giáo dục bị chính trị hóa. Học sinh không được giáo dục những giá trị nhân bản về tinh thần, về quốc gia dân tộc, về đạo đức làm người. Chỉ có một loại đạo đức là đạo đức Cách Mạng: *“Yêu nước là yêu đảng”*. Chính sách giáo dục hủy diệt văn hóa truyền thống của ông cha, tạo ra những hậu quả hỗn loạn, học sinh đánh đập, đâm chém nhau đổ máu, một nhóm học sinh đứng ngoài vỗ tay cổ vũ (tại trường Ứng Hòa B -Hà Nội), cảnh nữ sinh nắm tóc, xé áo, xô ngã té xuống đất, chửi nhau bằng lời lẽ hết sức thô tục, hạ cấp, một số nữ sinh lạnh lùng ngời ngó (xem ảnh). Tháng 3 - 2010 - một nữ sinh khác đánh đập rất tàn nhẫn một nữ sinh ngay giữa hè phố, dân chúng đi đường làm ngơ, vô cảm... Tôi tệ hơn nữa - một Hiệu Trường Trung học tên Sâm Đức Xương tại Hà Giang, bắt ép nữ sinh của mình làm gái chơi hiến thân cống nạp cho các quan đầu tỉnh là Nguyễn trường Tô. Chuyện thầy giáo Nguyễn quang Hoàng dùng súng khống chế, cưỡng ép tình dục với nữ sinh tại khách sạn - chuyện một nữ sinh ở Cà Mau khai trước Công An là có quan hệ tình dục với thầy giáo Phạm Thái Tây 2 lần, để được thầy hứa cho tiền và cho biết đề thi để lên lớp... Tại TP mang tên bác, một cô giáo trường Marie Curie phạt một nam sinh 18 tuổi bằng cách sờ ngay vào chỗ kín của cậu này. Chuyện động trời như vậy mà H.T Nguyễn Văn Vân lại bao che lấp liếm, cho là “một sai sót nhỏ”. (Tin CTV News). Thật đáng xấu hổ cho nền giáo dục Việt Nam hiện nay.

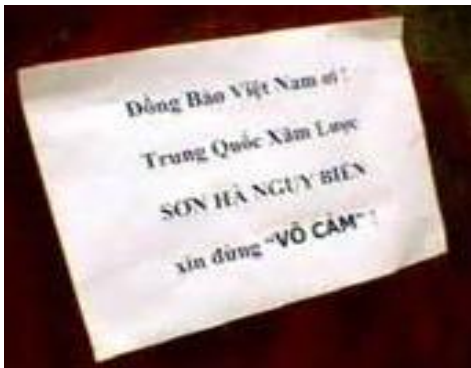
Học đường không còn là nơi tôn nghiêm để dạy dỗ học sinh nên người, nơi mà tình phụ tử, tình mẫu tử, tình sư đệ, tình anh em bầu bạn, những giá trị đạo đức truyền thống của ông cha: Nhân, nghĩa, Lễ, Trí, Tín, được giảng dạy trong môn Đức Dục. Nền giáo dục cũ dựa trên Nhân Bản, Dân tộc và Khai Phóng đã bị xóa bỏ... Cho nên những cảnh trên đây xảy ra cùng khắp nước. Không thể ghi hết được.

Học đường nay là nơi buôn bán cấp bằng, bán đề thi, thầy dụ dỗ trò, trò quan hệ tình dục với thầy. Trò với trò đánh nhau đổ máu. Nữ sinh giựt tóc, xô té xuống sân trường, đánh nhau với nữ sinh. Trẻ con nói chuyện với nhau bằng một ngôn ngữ hết sức hạ cấp. Thậm chí, trò nói với thầy bằng câu: “Đéo biết” - thầy hỏi vậy trả lời “đéo” được. Thầy giáo, nhà mô phạm hành xử như một côn đồ, xách dao rượt chém người lảng giềng đổ máu phải vào bệnh viện tại thị xã Phúc Yên, tỉnh Vĩnh Phúc. Tiến sĩ Nguyễn Xuân Diện ngao ngán nói rằng: “Những vụ giết người càng ngày càng táo bạo, kẻ ác thủ tuổi đời ngày càng trẻ, cách thức giết người càng ngày càng dã man, độc ác hơn”.

Nói có sách, mách có chứng. Một cuộc điều tra xã hội của báo chí tại Việt Nam, kết quả như sau: 30 - 40% học sinh tiểu học nhiễm thói lừa dối - 40-50 % hs Trung Học nhiễm thói lừa dối và gian lận - lên Đại Học tăng đến 50-60 %. Càng lên cao càng lừa dối và gian lận. (Đối thoại online ngày 24-7-2007). Ở trường đối gạt thầy, về nhà đối gạt cha mẹ. Cấp 1: 20% ; Cấp 2: 25 % ; Cấp 3: 64 %. Càng cao càng thạo nói láo. (RFA online ngày 30-9-2013).

Bộ mặt xã hội nhiều nhường, trộm cắp giết người, đánh nhau đổ máu xảy ra như cơm bữa - người đối xử với người không một chút tình người, không chút lòng nhân trước cảnh thương tâm bệnh hoạn ngặt nghèo. Mọi người như chực chờ xâu xé nhau. Ra đường, chỉ vì một cái nhìn, một câu nói mà có thể xảy ra án mạng. Con có thể giết cha, vợ giết chồng (cô Văn Thị Thủy cùng tình nhân bắt trói ông chồng tên Thanh, rồi dùng giây dù siết cổ đến chết...) Còn việc tham ô, hối lộ, là cách kiếm tiền đương nhiên. Đối trá, lường gạt là tiêu chuẩn giao tiếp, coi pháp luật là đồ trang sức cho chế độ, coi bản án hình sự là món hàng mua bán. Thanh niên thì tôn thờ chủ nghĩa lai căng, chủ nghĩa kiếm tiền kiếm danh bằng mọi giá - tôn thờ thần tượng Michael Jackson, hôn đít ghế ngồi của tài tử Đại Hàn Be Rian. Đó là nhận xét của mục sư Nguyễn Trung Tôn (Thanh Hóa). Ngoài sự nói dối - con người trong xã hội VN hiện nay rất lạnh lùng, vô cảm, sẵn sàng vồ xé nhau vì một chuyện con con... một lý do không đáng kể...

Vô Cảm

Tâm lý cầu an, tránh phiền phức trong một nền luật pháp tùy tiện và tham nhũng - người dân không còn tin tưởng nơi loại luật pháp “Tao là luật”, không còn tin tưởng nơi chính quyền, nơi giữa con người với nhau và tự bản thân không được giáo dục những giá trị nhân bản về đạo làm người - nên con người trở nên VÔ CẢM. Trong gia đình vợ chồng, cha con cũng phải e dè - tâm lý đối trá, luôn lợt, làm mọi cách để kiếm tiền, đưa con người đến chỗ vô cảm, vô tâm và tàn nhẫn.

Hình ảnh một người bị cướp giựt cái xách tay làm đổ tung tóe những tờ giấy bạc, những người đi đường bu quanh, tranh nhau giành giựt những tờ giấy bạc mà không một ai ngó ngang đến nạn nhân đang quần quai ngã quy xuống đất. Mặc kệ... nạn nhân rên siết với cánh tay bị gãy lìa, máu tuông xối xả... những người đi đường, sau khi giành được vài tờ giấy bạc, rồi lạnh lùng bỏ đi... Còn các đại gia thân nhân các quan cán bộ giàu có, các vương tôn công tử, những triệu phú, tỉ phú tiền xanh, ở trong những biệt thự cực kỳ sang trọng, đi xe Roll Royce, Cadillac, Ferrari, Mercedes) xài tiền như nước, đánh cờ ăn thua cả thì VN đồng một ván, ăn phở thịt bò Kobe nhập cảng, cá độ bóng tròn hàng chục ngàn đô la, làm đám cưới cho con rước dâu bằng xe bóng lạng đất tiền dài hàng cây số, mua áo cô dâu tại Paris giá đến 200.000 Euros một chiếc. Họ càng vô cảm hơn ai hết.

Không Có Gì Làm Cho Họ Động Lòng Trắc Ẩn, Thương Xót Người Nghèo Đói, Tật Nguyên...

Vì vô cảm, không một chút tình người, các đại gia nhẫn tâm thả chó cắn chết người ngay giữa thành phố. Còn một bà già nghèo khổ tại Ban Ma Thuật, đi một hột cà phê bị một đại gia thả cả bầy chó cắn chết... Bầy chó tranh nhau xé xác chết thành từng mảnh, nhầy nhụa... Chủ nhà làm ngơ không can thiệp. Vô cảm đến mức

tàn nhẫn, mất tính người. Rồi đến nạn cướp đất làm sân golf, xây khách sạn, cho ngoại quốc thuê dài hạn, cho Trung Quốc lập làng (Thí dụ tại Cà Mau, công Ty sx phân bón lập 1 làng có 5000 người từ TQ sang) vô cảm đến nỗi mẹ con bà Nguyễn Thị Lại ở Cần Thơ phải dùng sự phơi bày thân thể như là cái vũ khí cuối cùng của người đàn bà, để chống sự cướp đất, nhưng cũng vô hiệu... Công an coi như pha. Vô cảm đến nỗi phải cướp đến phần đất hương hỏa mấy đời của một bà mẹ chiến sĩ, huy chương đầy ngực... Nói tóm lại - sự vô cảm lan tràn khắp nước, khắp nơi, từ thành thị đến thôn quê, từ dân thường đến nhà cầm quyền - từ người nghèo khổ đến kẻ giàu sang....

Cả đến ngành y tế cũng vô cảm, tàn nhẫn còn hơn những ngành khác. Bệnh viện Mắt ở Hà Nội đánh tráo thủy tinh thể, khiến cho 3000 bệnh nhân có thể lâm vào cảnh mù lòa. Cảnh bệnh nhân nằm bất tỉnh trước bệnh viện Từ Dũ, không được cứu cấp vì không có tiền nộp... Nói hoài không hết. Viết mãi cũng còn...

Quả là một thời mạt pháp. Thiên hạ sống trong sự giả trá. Đạo đức suy đồi. Văn hóa xuống cấp trầm trọng chưa từng thấy. Con người bị vong thân, tha hóa đến tột cùng. Nhìn đâu cũng thấy con người đối xử với con người, vô cảm, nhẫn tâm và tàn bạo.. Tuy nhiên - đạo đức hiểu theo đạo đức truyền thống, những giá trị luân lý ngàn đời của ông cha để lại... Còn đạo đức của chế độ CS là đạo đức Cách Mạng. Đạo đức và tư tưởng bác Hồ, đạo đức khóc lãnh tụ như đại thi hào Tố Hữu:

*“Xít ta lìn, ông ơi! ông mất đất trời có không?
Thương cha thương mẹ thương chồng
Thương mình thương một, thương ông thương mười”*

Đó là đạo đức Cách Mạng. Mà hiểu đạo đức theo nghĩa đạo đức Cách Mạng thì có phải là đạo đức suy đồi không? Câu trả lời dành cho Đảng CS Việt Nam.

Giả định bà Nguyễn thị Đoan, Phó Chủ Tịch nước CHXHCN, còn hiểu đạo đức theo nghĩa cũ, nên bà, lên tiếng xác nhận một sự thật bất khả phủ nhận: Đó là ĐẠO ĐỨC SUY ĐỒI THỂ THẨM TẠI VIỆT NAM, bà tuyên bố: *“Đạo đức xã hội xuống cấp đến mức báo động - xuống cấp ở mọi lãnh vực, kể cả y đức và giáo dục”*: *Bạo lực học đường (một học sinh bị đánh chết vì đẹp trai). Niềm tin nhân dân giảm sút nghiêm trọng. Có nơi, dân tự xử những trường hợp ăn cắp - chỉ vì bắt trộm một con chó mà bị đánh chết. *(cai' này tôi co' nghe kê² trực-tiếp') cướp ở thành phố xảy ra mỗi ngày - du đảng, bảo kê lộng hành ở các thành phố lớn.”* Còn ai đủ thẩm quyền xác nhận tình trạng đạo đức suy đồi, xã hội tha hóa, hỗn loạn ở Việt Nam, hơn bà Phó Chủ Tịch nước VNXHCN.

Nhà thơ Bùi minh Quốc đau lòng thốt lên 2 câu thơ:

*Ngoảnh mặt vào đâu cũng phải ghìm cơn mữa
Cả một thời đều cáng đã lên ngôi.*

Xuân Giáp Ngọ 2014